

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یورئی روبتسوف - (Yuryi Rubtsov)

برگردان: ا. م. بشیری

۰۵ فبروری ۲۰۱۵

آزادسازی آشویتس - شاهکار ارتش سرخ

در باره احساس اسیران آشویتس، حتی از خود آنها نپرسید، بلکه، برسید از انسانهایی که از مجتمع موزه اردوگاهها بازدید کرده اند - و شما مهر لعنتی را که به خاطر نابودکردن صدها هزار انسان بر سر در آنها حک شده است، مشاهده خواهید کرد. تو گوئی فغان و ناله اسیران رانده شده به اتاقکهای گاز تا کنون سکوت قبرستانی را می شکند... کوهی از کفش در همه اندازه ها، مسواک، عینک، هنوز هم گرمای دست صاحبان خود را نگه داشته است...

وزیر امور خارجه پولند، گزگوژ اسختینا طی اظهارات جنجالی دایر بر این که اردوگاه مرگ هیتلر در خاک پولند را نظامیان اوکراینی آزاد کردند. گفت: «این اولین جبهه اوکراین بود، در آن روزهای جنوری سربازان اوکراینی در آنجا حضور داشتند، آنها نیز دروازه اردوگاه را گشودند و اسیران را آزاد کردند»، نه ارتش سرخ. اینگونه اظهارات نه اولین و احتمالاً، نه آخرین تلاشها برای تفکیک تاریخ آزادسازی آشویتس از همه تاریخ جنگ جهانی دوم خواهد بود. رژیم پولند پیشتر در ماه اپریل سال ۲۰۰۷ غرقه موجود روسیه از سال ۱۹۶۱ در موزه آشویتس را تعطیل کرد. افتتاح مجدد آن را تنها به شناسائی اشغال پولند توسط ارتش سرخ از طرف روسیه منوط نمود. پولند تصمیم گرفت بر این پافشاری کند، که اطلاعات مربوط به اسرای اوکراین غربی و بلاروس غربی که در سال ۱۹۳۹ به اتحاد شوروی ضمیمه شدند، باید به جای غرقه اتحاد شوروی در غرقه شهروندان پولند نگهداری شوند. پولند همچنین خواستار آن شد که در نقشه موجود در غرقه، اراضی «الحاقی» به اتحاد شوروی بر مبنای معاهده عدم تجاوز سال ۱۹۳۹ بین اتحاد شوروی و المان مشخص شود.

در حالی که تصمیم دایر بر تدقیق ترکیبات خون و ملیت آزادسازان آشویتس در شبکه های اجتماعی مورد نکوهش قرار گرفته، کاربری به نام «پورتال ۲۰» در واکنش به اظهارات پان گزگوژ، طی مقاله انتقادی در روزنامه پولندی ویبورچا چنین نوشت: «پدرخوانده من یکی از بازماندگان آشویتس بود. اگر او اکنون زنده بود، پوزه گزگوژ را بخاک می مالید»، اما وزیر پولندی روی سخنان خود پافشاری می کند. دو روز پس از آن اظهارات جنجالی، او ضمن تأکید بر «واقعیت گوئی» خود گفت: «راننده اولین تانکی که دروازه آشویتس - بیرکنای را از جا کند، ایگور

پابیرچنکو، اوکراینی بود». در واقع، اطلاعات مربوط به این که همراه با روسها، اوکراینی ها و بسیاری دیگر که در جمع نیروهای جبهه اول اوکراین می جنگیدند، از نظر وزیر پولندی اهمیت ندارد. بلکه، او از توضیح این مسأله به جهان نگران است، که ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه به مراسم هفتادمین سال آزادسازی آشویتس دعوت نشد.

احتمالاً، پان گژگوژ به این اطلاعات، که **آناتولی شاپیرو**، سرگرد یهودی تبار، دروازه اردوگاه مرگ را شکست و گردان تحت فرماندهی او قبل از همه به محوطه آشویتس وارد شد، دسترسی ندارد. حتی فرض صحت ادعای او دابر بر این که پیش از شاپیرو، پابیرچنکو به اردوگاه مرگ وارد شد، پابیرچنکو که از قضاء در اتحاد شوروی لقب قهرمان شایسته جنک گرفت و بعدها به جایگاه یکی از وکلاء و دانشمندان برجسته کشور ارتقاء یافت، چه چیزی در واقعیت آزادسازی اردوگاه مرگ توسط ارتش سرخ تغییر می یابد؟

در هر حال، **گژگوژ اسختینا** به فراگیری درس تاریخ نیاز دارد. اسامی جبهه های اتحاد شوروی در جنگ غیر ثابت و بسته به سمت حملات تعیین می شدند. جبهه اول اوکراین نیز در ۱۶ نومبر ۱۹۴۳، قبل از شروع نبردهای کنیف چنین نامیده شد. این جبهه تا آن وقت، جبهه **وارونژ** و پیش از آن هم جبهه **بریانسک** نامیده می شد. نیروهای ارتش سرخ (به استثنای چند ده قطعه ملی، مانند واحدهای ۲۰۱ لتونی و ۱۶ لیتوانی) از ترکیب همه حلقه های اتحاد شوروی به تناسب رسیدن به جبهه ها تکمیل می شدند. جبهه اول اوکراین هم بر قاعده عمومی ارتش سرخ منطبق بود و ترکیب ملی آن بر اساس تحقیقات گروه دانشمندان ستاد کل نیروهای مسلح اتحاد شوروی به رهبری ژنرال **گ. کریواشیوف** چنین بود: روسها - بیش از ۶۶ درصد، اوکراینی ها، - ۱۶ درصد، بلاروسها - در حدود ۳ درصد، تاتارها - تقریباً ۲/۲ درصد، یهودیان - بیش از ۱/۶ درصد، قزاقها - تخمیناً ۵/۱ درصد، ازبکها - ۱/۴ درصد، بقیه (مشمول بر چند ده ملیت) - کمتر از ۱ درصد.

آشویتس در تاریخ جنوری ۱۹۴۵ در جریان عملیات **ویسلو-اودر** و در نتیجه نبردهای قهرمانانه قطعات لشکر ۵۹ و ۶۰ سپاه یکم جبهه اوکراین در هماهنگی متقابل با قطعات لشکر ۳۸ سپاه چهارم جبهه اوکراین آزاد گردید. لشکرهای ۱۰۰ و ۳۲۲ پیاده نظام از سپاه ۶۰، دو شعبه شرقی آشویتس - **مونویتس** و **زارتس** - را آزاد کردند. در حوالی ساعت ۳ روز ۲۷ جنوری قطعات لشکر ۱۰۰ پیاده نظام سپاه **لوف** به فرماندهی **جنرال ف. م. کراساوین**، و به طور مشخص، کدک پیاده ۴۵۴ به محوطه آشویتس وارد شد. درست همان روز یک شعبه دیگر آشویتس - **یاواژنو** - توسط رزمندگان کدک ۲۸۶ پیاده نظام از لشکر ۵۹ به فرماندهی **دگروال م. د. گرشین** آزاد گردید. روز بعد، قطعات کدک ۱۰۷ پیاده نظام به فرماندهی **و. یا. پترنکو**، اردوگاه **بیرکنای** را آزاد ساختند.

همه چیز روشن است. در اینجا هیچ نیازی به «جهل» وزیر خارجه پولند نیست. **ماریوش نویک**، روزنامه نگار پولندی برای پان **اسختینا** برگه نقلی تهیه کرد تا او بتواند با رجوع به آن به اظهارات جسورانه خود ادامه دهد: جبهه اول اوکراین فقط مرکب از اوکراینی ها نبود؛ کریستف کلمب هندوی غیر ساکن در هند بود نه کلمبیائی. با این حال، ماریوش نویک هم به نسخه جهل منجمد رئیس اداره سیاست خارجی پولند باور نمی کند. در اینجا چیز دیگری جز خطر بیشتر وجود ندارد.

تلاشها برای پاک کردن نقش اتحاد شوروی و ارتش آن در جنگ جهانی دوم از حافظه ها بیش از اندازه تکرار شده و همه آنها خرابکاری تاریخی را به یادها می آورند. کنیف هم در همین مجموعه ایفای نقش می کند. **والری چالی**، معاون رئیس دفتر ریاست جمهوری اوکراین، پا در جای پای **اسختینا** گذاشت و اظهار داشت: «بیشترین تعداد اوکراینی ها نه تنها این اردوگاه مرگ (آشویتس)، حتی اردوگاههای دیگر و به طور کلی اروپا را آزاد ساختند».

اظهارات **یاتسینیوک**، نخست وزیر اوکراین در خصوص حمله اتحاد شوروی به المان و اوکراین یکی دیگر از این جعلیات بود. وزارت خارجه المان هم بلافاصله واقعگرایی خود را به صورت خودداری از بیان دیدگاه پیرامون سخنان مزخرف مقام کشور دیگر دایر بر وارونه نمائی مهمترین مسأله تاریخ قرن بیستم المان با استناد به تفاهمنامه سیاسی نشان داد و این هم یک نمونه دیگر : **لتونی** که از مدتها پیش سربازان **اس. اس.** خود را «مبارزان راه آزادی» اعلام کرده است، برگزاری نمایشگاه تاریخی -مستند «دوران کودکی به سرقت رفته قربانیان هولوکاست (*)» (از چشم اسیران جوان اردوگاه مرگ **سالاسپیلس نازیها**) در مقر یونسکو در پاریس به مناسبت ۲۷ جنوری، روز جهانی یادبود قربانیان هولوکاست را قدغن کرد.

مشابه این موارد خیلی زیاد است و همه آنها از جنگ اطلاعاتی -روانی علیه روسیه و روسها گواهی می دهند و هدف آنها نیز عبارت است از : «به تازیانه بستن» نتایج جنگ جهانی دوم، تحریف نقش اتحاد شوروی در پیروزی بر المان و آزادسازی اروپا.

بباید به جای جعلیات حامیان نئونازیها در واشنگتن، برلین و کئیف، اظهارات بازماندگان اردوگاههای مرگ نازیها را که از نیروهای آزادبخش اتحاد شوروی استقبال کردند و هنوز زنده هستند، بشنویم. **نواخ فلوگ**، رئیس مرکز اسرائیلی «سازمان بازماندگان هولوکاست» می گوید : «ما می دانیم و به یاد داریم، که ... **مایدانک**، **آشویتس** و سایر اردوگاههای مرگ را سربازان اتحاد شوروی و ارتش سرخ آزاد کردند. هنگامی که ما در گتوها، در اردوگاههای مرگ زجر می کشیدیم، ارتش سرخ تنها امید ما بود، که ما را نجات داد، بر هیتلر پیروز گردید و اروپا را آزاد ساخت».

توضیح تکمیلی:

-(*) همانطور که روشن است در متن این مقاله سه بار کلمه «هولوکاست» به کار برده شده، و در هیچ یک از آنها به مفهوم آن دین کذائی «هولوکاست» ساخته صهیونیسم و ارتجاع جهانی و دروغ بزرگ «کشتار ۶ میلیون نفر یهودی» در اردوگاههای مرگ فاشیسم اروپا به کار نرفته است. منظور روشن متن مقاله از کلمه «هولوکاست» چنین است که در اردوگاههای مرگ هیتلری «صدها هزار انسان» (نه یهودی) از جمله، در اتاقهای گاز نابود شده است.

مترجم

<http://www.fondsk.ru/news/2015/01/26/osvobozhdenie-osvencima-podvig-krasnoj-armii-31483.html>

۱۵ بهمن -دلو ۱۳۹۳